

LXXIX.

Sic a petro Cornelius. et paulus ab ananias inuenti sunt. nam ambo puenientia domino erant et pparati. Quid saulo paratius. qui supplicii iam et mente et voce clamaue rat. Dñe quid me vis facere. Nec minus cornelius q̄ elemosynis et orationibus suis domino quidē eas sibi inspirante. pmeruit puenire ad fides. Inuenit quoque phi lippus nathanacelē. sed p̄us dominus illuz cū eis; sub ficu iam viderat. Que domini visio. nunquā nō pparatio fuit. Et andre as sermonē fratru suū nihilominus inue nisse refertur: sed p̄uiliū eque a dño atq̄ p̄scitū. vt vocaret cephas: quasi fortis i fide. Legimus de Maria q̄ inuenta fue rit in ytero habēs de spiritu sancto. Existi mo autē simile quid habere in hac pte sp̄o sam domini matri ipsi. Nisi enī et ipsa in uenta esset habēs de sp̄o sancto. nequaquā ab inuentoribus suis tā familiaritē requisissz de eo cur? sp̄us est ille. Non sustinuit vt il li effarent ad quid venissent. ipsa locuta ē et quidē ex abundātia cordis. Nū quē di ligit anima mea vidistis? Sciebat qz be ati oculi qui vidissent. et admirās eos qui viderant: atēbat. Nū vos estis quibus vi dere donatū est: quē tot reges et prophete voluerūt videre et nō viderunt. Nū vos estis qui meruistis in carne aspicere sapiē tiam. in corpore veritate. in homie deum Pulci dicūt. ecce hic est. et ecce illic. s; ego tutius mihi arbitror fidem accommodare vobis q̄ māducastris et bibistis cū eo post q̄ resurrexit a mortuis. Et hoc dictuz sit de eo qd̄ sponsa sciscitata est a vigilibus. Si quo min? supplebitur sermone alio. Nūc autē et hoc vel maxime liquet: puen taz fuisse a spiritu sancto. ab his vero qui custodiunt ciuitates inuentā cōpertamqz q̄ vere ipsa sit quā p̄scit et p̄destinavit ante seclā de: pparauitqz dilecto filio suo delicias sempiternas in seculis eternis. vt sit sancta et immaculata in cōspectu eius. germinās sicut lilii: et florens in eternum ante dñm patre dñi mei Ihu xp̄i sp̄o ec clesie q̄ sup oia de b̄ndict? i secula Amē

Sermo lxxix.
Am quē dili
git anima mea vidistis? O amor
p̄ceps. vehemēs. flagrās impe

tuose q̄ p̄ter te aliud cogitare non sintis. fa stidus cetera. cōremnis omnia p̄ter te: te cor tē. Confundis ordines. dissimulas vsuz modū ignozas. totū quod oportunitatis quod rōnis. qd̄ pudoris. quod consiliū: iudicij ve videt triumphas in temetipso. et redigis i captiuitatē. En omne quod co gitat ista et quod loquit te sonat. te redo let. et aliud nihil. ita tibi ipse et cor vendi casti et lingua. ait. Nū quē diligit aīa mea vidistis? Quasi vero hi sciant quid cogi ter ipsa. Que diligit anima tua o ipso scisci tatis: Et nō habet nomen? Quenā vero tu et ille quis? Et hec ita dixerim propter singularitātē eloquiū et insignē verborum incuriā qua p̄sens scriptura ceteris dissi milis satis apparz. Unde in epytalamio hec nō verba pensanda sunt: sed affectus. Cur ita? nisi q̄ amor sanctus quē totius hui? voluminis vnā constat esse materi am nō verbo sit estimādus aut lingua: s; opere et veritate. Amor vbiqz loquitur. et si quis horū que legunt cupit adipisci no ticiam: amet. Alioqn frustratū ad audien diū legendū ve amoris carmen q̄ nō amat accedit. quoniā omnino nō potest capere ignitū eloquiū frigidū pect. Quō enim grece loquētē nō intelligit q̄ grecū nō no uit: nec latine loquentē q̄ latin? nō est. et ita de ceteris. sic lingua amoris ei q̄ nō amat barbara erit. sic ē sonās aut cinbalū tin niens. Isti sp̄o (vigiles loqz) qm̄ de sp̄o et ipi acceperūt vt amēt. sciūt qd̄ loquit sp̄i ritus. et amoris vocib; optime cōptis sibi in p̄mptu hñt r̄ndere i fili lingua. i. studij amoris pietatisqz officij. Deniqz ita i bre ui edoctā. emittunt d̄ eo qd̄ q̄rit. vt dicat. Paululū cū p̄transissem eos inueni quez diligit aīa mea. Nū paululū. quia verbuz abbreviatū fecerunt ei: symbolū fidei tra dentes. Et qd̄ sequit. tale est. Dportebat quidē sp̄o s; trāsire p̄ eos p̄ quos cogno sceret veritatē. sed tñ et p̄transire. Nisi enī et p̄transisset et ipsos. non inuenisset quem querebat. Atqz hoc ipm̄ suatum ab illis n̄ ambigas. Nō enim p̄dicabāt semetipos sed dominū suū Iesum. qui absqz dubio et supra ipsos est et vltra. Unde et ait. Trā site ad me omnes qui cupiscitis me. Nec sufficebat trāsire: sed et p̄transire do cetur. Siquidem p̄transierat is quem vestigabat. Nō modo enim de morte ad